

vidt muligt skal være fuldt udbygget med 8.-10. klasse og realafdeling. Den faste øvelsesskole kan være en statslig eller privat skole, der har ledelse fælles med seminariet, eller en kommunal skole, der stilles til rådighed for seminariet. Skolen og seminariet samarbejder om planerne for skolens virksomhed som øvelsesskole.

Mens den tilsvarende bestemmelse i det oprindelige lovforslag gik ud fra, at øvelsesskolen normalt skulle være en *kommunal skole* og kun i særlige tilfælde kunne være en skole med ledelse fælles med seminariet, tilsigter den endelige formulering at *stille de to former for øvelsesskole lige*.

*Kapitel VI* indeholder reglerne om *videre uddannelse*. Bestemmelserne svarer i vidt omfang til de hidtidige, men er tilpasset den udbygning af mulighederne for videre uddannelse navnlig af lærerne i provinsen, som foregår i disse år. § 25 giver således mulighed for at lade deltagelse i videre uddannelse *indgå i en lærers pligtige timetal* med den virkning, at der såvel til lærerens løn som til vikarudgiften kan ydes sædvanligt stats-tilskud.

Ifølge *kapitel VII* træder loven i kraft den 1. august 1969, en bestemmelse, der bl. a. må ses på baggrund af, at der efter vedtagelsen skal udarbejdes nærmere regler, navnlig studieplaner, efter den nye ordning. Kapitellet giver i øvrigt en række *overgangsbestemmelser*.

Lovforslaget, der som nævnt fremsattes første gang i folketingsåret 1964-65, hviler på en betænkning, afgivet i foråret 1965 af et undervisningsministerielt udvalg angående læreruddannelsen. I det udkast, denne betænkning indeholdt, fandtes bl. a. forslag til bestemmelser om adgangsprøve på et noget højere niveau end den hidtidige optagelsesprøve og hjemmel til, at seminarierne kunne oprette to-årige kursus til adgangsprøven.

I denne forbindelse henvises til den nærmest foregående sag om *lov om højere forberedelseseksamen*, hvilket forslag fremsattes og behandledes i folketinget sammen med nærværende lovforslag.

Om den ret omfattende drøftelse i tinget, som lovforslaget gav anledning til, og som i vidt omfang også beskæftigede sig med dettes enkeltheder, må henvises til forhandlingerne. Ordførernes principielle synspunkter er i øvrigt refereret ved omtalen af sagen i årbogen for 1964-65.

Et af de mere principielle spørgsmål, som gav anledning til